ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 87

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 περὶ ἐνοικιοστασίου ὡς πρὸς τὰ καταστήματα», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως ἀστικοῦ κτήματος, συναφθείσης διὰ χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ παραταθείσης ὑπὸ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυσάντων διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, παρατείνεται αὐτοδικαίως κατὰ τοὺς ἑφεξῆς ὅρους, ἐπὶ καταστημάτων μὲν μέχρι 31 Αὐγούστου 1929, ἐπὶ κατοικιῶν δὲ μέχρι 31 Αὐγούστου 1930.

2. Ὡς παραταθεῖσα δυνάμει τῶν προηγουμένων διαταγμάτων θεωρεῖται ἡ μίσθωσις καὶ ἂν ἐγένετο ἀνανέωσις ἢ παράτασις αὐτῆς διὰ συμβάσεως.

3. Ὁμοίως παρατείνεται αὐτοδικαίως μέχρι τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω χρονολογιῶν καὶ πᾶσα μίσθωσις συνομολογηθεῖσα διὰ χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον μηνός, ἧς ἡ λῆξις ἤθελε συμπίπτει εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 31 Αὐγούστου 1930 ἐπὶ κατοικιῶν, ἢ τῆς 31 Αὐγούστου 1929 ἐπὶ καταστημάτων.

4. Ἡ ὡς ἄνω αὐτοδικαίως παράτασις ἐπέρχεται μόνον ἐὰν ὁ μισθωτὴς παράσχῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὰς ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

Ἄρθρον 2.

1. Μισθωτὴς μὴ στέργων τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως παράτασιν τῆς μισθώσεως, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ δήλωσιν περὶ τούτου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν καὶ νὰ καταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

2. Κατὰ τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα ὁ μισθωτὴς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζόμενον μίσθωμα.

3. Ἀποθανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, προστατεύονται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ παρόντος οἰκεῖοι αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνώκουν μετὰ τοῦτον ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Πᾶν μίσθιον μὴ χρησιμοποιούμενον ὡς κατοικίαν θεωρεῖται κατάστημα, ἐκτὸς τῶν ἀρτοποιείων τῆς κατωτάτης κατηγορίας, τὰ ὁποῖα ὡς πρὸς τὰς αὐξήσεις ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κατοικιῶν.

2. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον χρησιμοποιεῖται ὡς κατάστημα συγχρόνως καὶ ὡς κατοικία, ἐν διαφωνίᾳ περὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς αὐξήσεως καὶ παντὸς ἄλλου θέματος ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ΒΧΗ' νόμου καὶ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

1. Ὡς ἰδιοκτήτης ἐν τῷ παρόντι νοεῖται οὐ μόνον ὁ κύριος τοῦ ὅλου ἀκινήτου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριος, ἔχων τὴν διὰ δημοσίου ἐγγράφου συναίνεσιν τῶν συγκυρίων, ἐπὶ διαιρέσεως δὲ ἀπὸ τῆς κυριότητος ὁ ἔχων τὴν ἐπικαρπίαν, χρῆσιν, οἴκησιν ἢ ἐπιφάνειαν.

2. Διὰ τῶν λέξεων «ἐκμισθωτὴς» ἢ «μισθωτὴς» νοοῦνται καὶ ὁ ὑπεκμισθωτὴς ἢ ὁ ὑπομισθωτής, ὅπου εἰδικῶς δὲν διαστέλλονται.

Ἄρθρον 5.

Ὁ συνεπείᾳ ὑπαλληλικῆς ἢ ὑπηρεσιακῆς σχέσεως πρὸς τὸν κύριον ἢ τὸν μισθωτὴν τοῦ ἀκινήτου ἐνοικῶν ἐν αὐτῷ (ὑπάλληλος, ὑπηρέτης, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, θυρωρὸς κλπ.) δὲν θεωρεῖται μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτής.

Ἄρθρον 6.

«Οἰκεῖοι» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νοοῦνται οἱ σύζυγοι, ὁπότεδήποτε ἐγένετο ὁ γάμος, εἴτε πρὸ εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς καὶ ἀγχιστεῖς, κατ' εὐθεῖαν μὲν γραμμὴν πάντες, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐν περιπτώσει λύσεως τοῦ γάμου, θανάτῳ ἢ διαζυγίῳ, ἢ ἐν περιπτώσει πραγματικῆς διαστάσεως μεταξὺ τῶν συζύγων, ἡ ἐκ τοῦ παρόντος προστασία ἐν γένει παρέχεται εἰς τὸν μένοντα ἐν τῇ κατοικίᾳ σύζυγον, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐκπληροῖ πάσας τὰς ἐκ τῆς μισθώσεως καὶ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος τυγχάνῃ ἢ μὴ ἀρχικὸς ἐκ τῆς συμβάσεως μισθωτής. Δύναται ἐν τούτοις ὁ πρόεδρος νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἀλλως, ἐὰν ὑπάρχωσιν εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐπιβάλλουσαι κατὰ τὴν κρίσιν του ἀλλοίαν ρύθμισιν.

2. Διὰ τῆς ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ μισθίου δὲν λύεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρατεινομένη μίσθωσις, ἐπὶ δὲ τῶν μήπω ληξασῶν ἔτι συμβάσεων ἀτονεῖ πᾶσα ἀντίθετος ρήτρα, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Περιπτώσεις ἄρσεως ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 8.

Δὲν ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1) Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν συνομολογηθεισῶν ἢ συνομο-

λογουμένων διὰ τὴν θερινὴν ἢ χειμερινὴν ἀποκλειστικῶς περίοδον.

2) Ἐὰν ἀστικὸν ἀκίνητον, ὅπερ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐχρησιμοποίει ὁ ἰδιοκτήτης, ἐξεποιήθη ἢ ἐκποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἢ καὶ ἰδιαιτέρου ἐγγράφου ἀνέλαβεν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἐκποιήσας νὰ παραδώσῃ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐκποίησις τὸ ρηθὲν ἀκίνητον, κἂν ἔτι συνεφωνήθη, ὅπως ὁ ἐκποιήσας παραμείνῃ ἐν τῷ ἐκποιηθέντι ὡς μισθωτὴς ἐφ' ὡρισμένον χρόνον.

3) Ἐπὶ μισθώσεων συγκομολογηθεισῶν ἀρχικῶς μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1924.

4) Ἐπὶ μισθώσεων ἀνανεωθεισῶν μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1925 καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς παρητήθη τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου. Ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις μισθώσεων ἀνανεωθεισῶν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1926 ἕως 25 Αὐγούστου 1926, περὶ ὧν ἦθελε κριθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅτι συνωμολογήθησαν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἰσχύος διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 καταργηθεισῶν ἢ ἀνασταλεισῶν.

5) Ἐπὶ μισθώσεων οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1923.

6) Ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς, κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχικῶν ὅρων τῆς μισθώσεως, τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται δι' ἄλλον παρὰ τὸν συμφωνηθέντα σκοπόν.

7) Ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς μισθωτὴς εἶνε ἀλλοδαπὸν δημόσιον, δῆμοι, κοινότητες, ἀνώνυμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι κατὰ μετοχὰς ἑταιρεῖαι ἐν γένει ἐχουσαι κεφάλαιον ἄνω τῶν 3.000.000 δραχμῶν, πρὸς δὲ πάσης φύσεως ἀλλοδαπαὶ ἑταιρεῖαι, ἐργαζόμεναι ἐν Ἑλλάδι ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν εἴτε δι' ὑποκαταστημάτων εἴτε διὰ πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων, ὁσονδήποτε κἂν ἔχωσι ἢ διαθέτωσιν ἐν Ἑλλάδι κεφάλαιον.

8) Ἐπὶ μισθώσεων καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς εἶνε ἀλλοδαπὸς ὑπήκοος, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπηκόων Κρατῶν ἐν οἷς οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἀπολαύουσι τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

9) Ἐπὶ μισθωτῶν οἰκιῶν καταβαλλόντων κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1927 μίσθωμα δραχμῶν 5.000 τοὐλάχιστον μηνιαίως.

10) Ἐπὶ μισθωτῶν κατὰ κοινὴν ἀντίληψιν ὁμολογουμένως πλουσίων. Πάντως δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὁμολογουμένως πλούσιος ὁ μὴ ἔχων καθαρὰν μηνιαίαν πρόσοδον, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοιαύτης τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων, 30.000 δραχμῶν τοὐλάχιστον, ἢ 3.500.000 δραχμῶν περιουσίαν εἰς παντὸς εἴδους περιουσιακὰ στοιχεῖα, εἰς ἃ δὲν ὑπολογίζονται τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη.

11) Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἢ τῶν αὐξήσεων αὐτοῦ ἢ τοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπομισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 προσθέτων καταβολῶν, ἢ τοῦ εἰς τὸ Γραμεῖον ἐνοικιοστασίου καταβλητέου ποσοῦ.

12) Ἐπὶ ἀθετήσεως ὅρου τῆς μισθώσεως, δι' ἣν ἀθέτησιν συνεφωνήθη ἐγγράφως ἡ λύσις τῆς μισθώσεως. Μεταβολαὶ ἢ προσθῆκαι ἐπουσιώδεις ἐν τῷ μισθίῳ γενόμεναι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐν τῇ συμβάσει συνομολογημένου σκοποῦ τῆς μισθώσεως ἢ ἐλαφρῶς χαλεπωτέρα χρῆσις τοῦ μισθίου δὲν ἐπάγονται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

13) Ἐπὶ κατοικιῶν ἐξαρτωμένων ἐκ λειτουργούντων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ἐὰν ὁ ἔνοικος, καὶ ἂν δὲν ὑφίστανται σχέσις μισθώσεως, ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης τοῦ ἐργοστασίου νομίμως ἔπαυσεν ὢν τοιοῦτος καὶ δὲν ἐξηναγκάσθη πρὸς τοῦτο διὰ μονομεροῦς ἐκ μέρους τοῦ ἐργοδότου ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου τοῦ τελευταίου μηνὸς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παρέχεται ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τὸν ἔνοικον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην πρὸς ἐξεύρεσιν οἰκήματος ἀνάλογος προθεσμία, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τοὺς 3 μῆνας.

14) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων εἶνε ἢ γίνῃ κύριος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίας, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὅροφος ἦθελε καταστῇ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1927 καὶ ἐφεξῆς ἐλεύθερος μισθώσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ἠθελεν ἀποφασισθῇ, ὅτι συντρέχουσιν ἰδιαίτεραι ἀτομικαί, οἰκογενειακαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ συνθῆκαι μεταξὺ τῶν συνοικούντων ἐν τῇ μισθίῳ οἰκίᾳ, ὥστε ἡ μετοίκησις ἁπάντων τούτων εἰς τὴν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω οἰκίαν δὲν πρέπει νὰ λάβῃ χώραν.

15) Ἐπὶ μισθώσεων, καθ' ἃς ἐκμισθωτὴς εἶνε δῆμος ἢ κοινότης, ὁσάκις τὰ πρόσωπα ταῦτα πρόκειται νὰ κατεδαφίσωσι τὸ μίσθιον λόγῳ ρυμοτομίας πρὸς ἐκτέλεσιν σχεδίου πόλεως.

16) Ἐπὶ μισθώσεων καθ' ἃς ἐκμισθωτὴς εἶνε δῆμος, τὸ δὲ μίσθιον ἤθελεν ἐκποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τοὺς νομίμους ὅρους καὶ διατυπώσεις δὲν ἰσχύει ἡ διὰ τοῦ ἐνοικιοστασίου παράτασις τῆς μισθώσεως διά τε τὸν μισθωτὴν καὶ τοὺς ὑπομισθωτάς. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκκενώσωσι τὸ μίσθιον ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας καὶ προσκλήσεως τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς παράδοσιν τοῦ μισθίου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐξώσεως.

17) Ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται ὡς οἶκος ἀνοχῆς ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

18) Ἐὰν τὸ δημόσιον ἔχῃ ὑπὸ μίσθωσιν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει δύο οἰκίας ἀνηκούσας τῷ αὐτῷ ἰδιοκτήτῃ, αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον ὡς πρὸς τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν κατ' ἐπιλογὴν τοῦ δημοσίου.

19) Ἐπὶ μισθώσεων καφεζυθεστιατορίων, ξενοδοχείων καὶ τῶν ἐν γένει κτήσεων τῶν γραμμῶν τῆς Ἑταιρείας ΣΗΑΠ ἢ τῶν ἀνηκουσῶν τῷ Δημοσίῳ, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης κτήσεως τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους χρησιμευούσης πρὸς οἱανδήποτε ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, ἤτοι ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 12 τῆς διὰ τοῦ νόμου 2978 κυρωθείσης συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1925 κυρωθείσης νεωτέρας τοιαύτης, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος.

20) Ἐπὶ μισθώσεων ἀκινήτων, ὁσάκις ταῦτα πρόκειται νὰ κατεδαφισθῶσι λόγῳ ρυμοτομίας πρὸς ἐκτέλεσιν σχεδίου πόλεως.

Ἄρθρον 9.

1. Δὲν ἰσχύει ἐπίσης ἐνοικιοστάσιον ἐὰν ὁ μισθωτὴς οἰκίας ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας δὲν διέμεινε, πλὴν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ δὲν διαμένῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῷ μισθίῳ αὐτὸς ἢ τις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συνοικούντων μετ' αὐτοῦ οἰκείων. Ἡ παραμονὴ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἄλλου τρίτου προσώπου δὲν ἀναπληροῖ τὴν οἰκογένειαν. Ἡ μετὰ τὸ ἐξάμηνον ἐπάνοδος τοῦ μισθωτοῦ δὲν αἴρει τὸ πρὸς ἔξωσιν δικαίωμα τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἐὰν δὲν ἐπῆλθε ῥητὴ ἢ σιωπηρὰ παραίτησις τούτου. Ἡ ἐνίοτε ἐντὸς τοῦ ἐξαμήνου ἐπάνοδος καὶ παραμονὴ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τινος τῶν οἰκείων του ἐν τῷ μισθίῳ ἐπί τινας ἡμέρας δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς διακοπὴ τοῦ ἄνω ἐξαμήνου, ἐὰν γίνεται πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως.

2. Ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει ἀπομακρυνομένων τῆς ἕδρας αὐτῶν διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἢ ἐπ' ἀδείᾳ δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς διατηρῇ δύο κατοικίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, παύει ἡ παράτασις ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν κατοικίαν, ἐν ᾗ δὲν διαμένει ὁ μισθωτὴς μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Διὰ τὴν περί-

πτωσιν ταύτην αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὸ Παλ. καὶ Νέον Φάληρον, ἡ Καλλιθέα, τὸ Χαλάνδριον, τὸ Ἀμαρούσιον, τὸ Ἡράκλειον, ἡ Νέα Ἰωνία, ἡ Ριζόπολις, τὸ Ψυχικὸ καὶ ἡ Κηφισιὰ θεωροῦνται ὡς μία πόλις.

4. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἰσχύει ἐπὶ μισθώσεων αἵτινες γίνονται μόνον πρὸς ἀνάρρωσιν ἢ διὰ τὴν θερινὴν περίοδον χάριν ψυχαγωγίας.

5. Ἡ διάταξις τῆς ἄνω παραγράφου 1 ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταστήματος ἐπὶ τρεῖς τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925 καὶ ἐφεξῆς καὶ διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐχρησιμοποίησεν ἢ δὲν χρησιμοποιῇ τὸ μίσθιον. Ἐπὶ δὲ μήπω ληξάσης μισθώσεως καταστήματος δὲν ἐπέρχεται ἐπὶ τῇ λήξει αὐτῆς παράτασις, ἐὰν ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας τοῦ τελευταίου τῆς συμβατικῆς διαρκείας ἔτους δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο ἢ δὲν χρησιμοποιηθῇ τὸ μίσθιον.

Ἄρθρον 10.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων 8 καὶ 9 ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς νὰ καταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτοῦ προσκλήσεως περὶ ἐκκενώσεως τοῦ μισθίου. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐξώσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν παραγρ. 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος οἱ ἀφ' ὧν αἴρεται ἡ πρόσταξία τοῦ ἐνοικιοστασίου μισθωταὶ δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐν τῷ μισθίῳ μέχρι 31 Αὐγούστου 1929 ἐπὶ καταστημάτων καὶ 31 Αὐγούστου 1930 ἐπὶ οἰκιῶν, ἐὰν δηλώσωσι τῷ ἐκμισθωτῇ διὰ κοινοποιήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὅτι δέχονται νὰ καταβάλωσι ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927 καὶ ἐφεξῆς μίσθωμα, ἐξ ὁλοκλήρου καταβαλλόμενον, ἴσον πρὸς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου ἐπὶ κατοικιῶν, τὸ εἰκοσιπενταπλάσιον δὲ ταύτης ἐπὶ καταστημάτων.

Μισθώσεις κατοικιῶν.

Κανονισμὸς μισθώματος κλπ.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ μίσθωμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατεινομένων μισθώσεων κατοικιῶν, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὗται, κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1914.

2. Μισθωτικὴ ἀξία, ἐπὶ μισθίου μέν, ὅπερ ἦτο ἐκμεμισθωμένον κατὰ τὸν ρηθέντα μῆνα, εἶνε τὸ ποσὸν τοῦ τότε καταβαλλομένου μηνιαίου μισθώματος, ἐπὶ μισθίου δέ, ὅπερ δὲν ἦτο τότε ἐκμεμισθωμένον ἢ δὲν ὑπῆρχε πανταπάσι, ἐξευρίσκεται διὰ συγκρίσεως πρὸς τὰ μισθώματα ἀναλόγων κατοικιῶν καὶ πρὸς τὰ τῶν προηγουμένων τοῦ 1914 ἢ ἑπομένων ἐτῶν μισθώματα τοῦ αὐτοῦ μισθίου.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μισθωτικὴ ἀξία, πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 12, ἀποτελεῖ τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πληρωτέον μίσθωμα.

2. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξευρισκόμενον ποσόν, οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον.

3. Ἡ μεταξὺ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλομένου καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονιζομένου μισθώματος διαφορὰ κατανέμεται εἰς ὀκτὼ ἴσας δόσεις καταβαλλομένας ἀνὰ τριμηνίαν, τῆς α' τριμηνίας ἀρχομένης ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927.

Ἄρθρον 14.

Μισθωτὴς οἰκίας γενόμενος τοιοῦτος πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1922, ἐφ' ὅσον ἔχει αὐτὸς ἢ τις τῶν συνοικούντων οἰκείων ἰδιόκτητον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίαν ὁποτεδήποτε κτηθεῖσαν, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὄροφος κατέστη μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1922 ἐλεύθερος μισθώσεως καὶ ἐξεμισθώθη εἰς τρίτον, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένην οἰκίαν ἐνοίκιον ἀνάλογον πρὸς τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς μισθωτικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας, περὶ τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει ἐν διαφωνίᾳ ὁ πρόεδρος, λαμβάνων ὑπ' ὄψει του πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον. Τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου κανονιζόμενον μίσθωμα δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ εἰκοσαπλασίου τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἄνω διατάξεως αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὸ Π. καὶ Ν. Φάληρον, ἡ Καλλιθέα, τὸ Ἡράκλειον, τὸ Χαλάνδριον, τὸ Ἀμαρούσιον, ἡ Νέα Ἰωνία, ἡ Ριζόπολις, τὸ Ψυχικὸ καὶ ἡ Κηφισιὰ θεωροῦνται ὡς μία πόλις.

Ἄρθρον 15.

1. Μισθωτὴς βιῶν μόνος εἴτε μετὰ συνοίκων καὶ κατέχων χῶρον μεῖζονα τοῦ διὰ τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας καὶ τὰς τῶν συνοίκων τοιαύτας προστατεύεται ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου μόνον ἐὰν καταβάλῃ μίσθωμα 14πλάσιον τῆς κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου. Τὸ οὕτως αὐξημένον μίσθωμα καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἄλλως διατάσσεται ἔξωσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὅλου μισθίου.

2. Ὡς κατέχων μεῖζονα χῶρον χαρακτηρίζεται :

Α') Ὁ μόνος μὲν διαβιῶν, ἐὰν κατέχῃ πλείονα τῶν τριῶν δωματίων, μὴ συνυπολογιζομένων εἰς ταῦτα τοῦ δωματίου τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ μαγειρείου, τοῦ προθαλάμου, τοῦ λουτρῶνος καὶ ἑνὸς δωματίου χρησιμοποιουμένου ὡς γραφείου.

Β') Ὁ δὲ μετὰ συνοίκων μισθωτής, ἐὰν κατέχῃ δωμάτια πλείονα τῶν ὡς ἑξῆς χαρακτηριζομένων ἀναγκαίων: α') διὰ τοὺς τυχόντας ἀνὰ ἓν δωμάτιον, β') διὰ δύο ἐνηλίκους τοῦ αὐτοῦ φύλου ἓν δωμάτιον, γ') δι' ἕκαστον ἐνήλικον διαφόρου φύλου ἓν δωμάτιον, δ') διὰ δύο ἀνηλίκους ἡλικίας κάτω τῶν 14 ἐτῶν ἓν δωμάτιον, ς') παρέχονται ἐπίσης ἐπὶ πλέον δύο δωμάτια διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ μισθωτοῦ, ἐν οἷς δὲν περιλαμβάνονται τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δωμάτια, καὶ λοιπὰ ἐν τῷ στοιχ. Α' ἐξαιρούμενα διὰ τὸν μοναδικὸν μισθωτήν.

Κανονισμὸς μισθώματος ἀπόρων κλπ.

Ἄρθρον 16.

1. Ἄπορος λογίζεται ὁ μισθωτής, ὁ ἔγγαμος μὲν ἢ προστάτης οἰκείων συνοικούντων μετ' αὐτοῦ, ἐὰν κατοικῇ εἰς μίσθιον οὗτινος ἡ κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴ ἀξία ἦτο τὸ πολὺ 60 δραχμῶν, ὁ ἄγαμος δέ, ἐὰν κατοικῇ εἰς μίσθιον οὗτινος ἡ κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴ ἀξία ἦτο τὸ πολὺ 25 δραχμῶν.

2. Ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὸ ὑπὲρ τοῦ μισθωτοῦ ὡς ἄνω τεκμήριον ἀπορίας, ἀποδεικνύων ὅτι ὁ μισθωτὴς κέκτηται ἐκ πάσης πηγῆς μηνιαίαν πρόσοδον, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοιαύτης τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων, μεῖζονα τῶν 3000 δρ. ἐὰν εἶνε ἄγαμος, μεῖζονα δὲ τῶν 4.000 ἐὰν εἶνε ἔγγαμος ἢ προστάτης οἰκείων συνοικούντων μετ' αὐτοῦ.

3. Ἄποροι δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν οἱ ἐν ξενοδοχείῳ οἰ-

κοῦντες, ἐκτὸς ἐὰν πράκειται περὶ προσώπων τοῦ ἐδ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ προσφύγων, καταφυγόντων εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν 15 Αὐγούστου 1922, πιστοποιουμένης τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ταύτης διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς Κοινῆς τῶν Ἀλυτρώτων Ἐπιτροπείας κεκυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, καὶ ἐφ' ὅσον πάντα τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα μένουσιν εἰς ξενοδοχεῖον τοῦ πίνακος Γ'.

4. Τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόσωπα καταβάλλουσιν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην ἐπὶ συντελεστὴν 6.

5. Μισθωταὶ πολιτικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ συνταξιοῦχοι, ἀνάπηροι πολέμου, ἔμμισθοι δημόσιοι ἢ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ ἢ χῆραι καὶ ἀνήλικα ὀρφανὰ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, καὶ κατ' ἐπάγγελμα δημοσιογράφοι, τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ταύτης ἀποδεικνυομένης διὰ πιστοποιήσεως τοῦ ἀνεγνωρισμένου σωματείου τῆς Ἑνώσεως τῶν Συνταχτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ μηνιαῖον αὐτῶν εἰσόδημα ἐκ πάσης πηγῆς μετὰ τοῦ τῶν συνοικούντων οἰκείων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχ. διὰ τοὺς ἐγγάμους ἢ προστάτας οἰκείων συνοικούντων μετ' αὐτῶν, ἢ τὰς 3.000 δραχ. διὰ τοὺς ἀγάμους, ὑπάκεινται ὡς πρὸς τὰς αὐξήσεις εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων.

Δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν διάταξιν ταύτην οἱ συνταξιοῦχοι οἱ ἀσκοῦντες οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ὑποκείμενον εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, ὡς καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι οἱ πρὸς τῷ ἐπαγγέλματι αὐτῶν ἀσκοῦντες ἔμμισθον δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ δημοτικὴν τοιαύτην.

6. Τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγρ. 5 πρόσωπα, ἐφ' ὅσον τὸ μηνιαῖον εἰσόδημα εἶνε ὑπέρτερον τῶν ῥηθέντων ὁρίων, δὲν ὑπερβαίνει ὅμως τὰς 12.000 δραχ. ἐπὶ ἐγγάμων ἢ προστατῶν συνοικούντων οἰκείων, τὰς 6.000 δὲ δραχ. ἐπὶ ἀγάμων, καταβάλλουσιν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην ἐπὶ συντελεστὴν 7.

7. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ὑπόλοιπον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος κανονιζομένου μισθώματος καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἐκ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου.

8. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγρ. 4 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ τὰ ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 17.

1. Οἱ ἐν παραγρ. 1, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 16 ἀναφερόμενοι μισθωταὶ ὀφείλουσιν, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως τῶν ἐκ τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου δικαιωμάτων αὐτῶν, νὰ κοινοποιήσωσι πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν αὐτῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, μὴ ἐπιτρεπομένης παρατάσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, δήλωσιν περὶ τῆς ἰδιότητος, τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως καὶ τῶν προσόδων αὐτῶν.

2. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἀμφισβητῇ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως, ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 56 ἐπιτροπήν, μετ' αἰτήσεως αὐτοῦ περὶ πληρωμῆς ἐκ τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου τοῦ βαρύνοντος τοῦτο ποσοῦ ἐκ τοῦ μισθώματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παραγρ. γ'.

3. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἀμφισβητῇ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως, ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν πρόεδρον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς δηλώσεως αἴτησιν ἐφ' ἁπλοῦ περιέχουσαν τὰ στοιχεῖα τῆς ἀμφισβητήσεως, ἥτις καταχωρίζεται παραχρῆμα εἰς εἰδικὸν βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπογράφει καὶ οὗτος.

4. Ὁ πρόεδρος ὁρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως τῆς αἰτήσεως ταύτης, καθ' ἣν καλεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτοῦντος, ἵνα παραστῇ καὶ ὁ μισθωτής, κοινοποιουμένου ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς πράξεως τοῦ προέδρου.

5. Ὁ πρόεδρος κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων, μὴ κωλυόμενος ἐκ τῆς τυχὸν ἀπουσίας τοῦ μισθωτοῦ, ἡ δ' ἀπόφασις αὐτοῦ εἶνε ἀμετάκλητος.

6. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 56 ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 17 αἰτήσεων διαδικασία καὶ αἱ ἐπιδόσεις γίνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ὑπομισθώσεις κατοικιῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Αἱ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν, αἱ συναφθεῖσαι πρὸ τῆς 21 Ἀπριλίου 1923, ἐφ' ὅσον ἐπετρέποντο ὑπὸ τῶν σχετικῶν διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, ὡς καὶ ἐκεῖναι ἐν γένει ἐφ' ὧν ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς νομίμου μέσου, ὅτι ἔλαβε γνῶσιν αὐτῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἐνέκρινε ταύτας λαβὼν τὸ ἀναλογοῦν ὑπομίσθωμα, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1930, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως 11 τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ὑπομίσθωμα τῶν οὕτω παρατεινομένων μισθώσεων κανονίζεται ἐν γένει κατὰ τὰ ἄρθρα 12 μέχρι καὶ τοῦ 16 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

1. Πᾶσα ὑπομίσθωσις εἴτε ὁλικὴ εἴτε μερική, συναπτομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δέον νὰ γίνεται τῇ εἰδικῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἄλλως παύει χορηγουμένη ἡ παράτασις, ὑπόκειται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτὴς εἰς ἔξωσιν.

2. Πρὸς ὑπομίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ πᾶσα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἐφ' οἱᾳδήποτε αἰτίᾳ ὁλικὴ ἢ μερικὴ παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

3. Ὡς ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ἡ πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν παραμονὴ ἐν τῷ μισθίῳ προσώπων ξενιζομένων, ἐκτὸς ἂν ταῦτα ὦσιν οἰκεῖοι.

4. Ἐν περιπτώσει φιλοξενίας οἰκείων ἐπὶ χρόνον μακρότερον τοῦ μηνὸς ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 συντελεστὴς αὐξάνει κατὰ μίαν μονάδα δι' ἕκαστον φιλοξενούμενον ἄτομον, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ συνοίκησις.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἐδ. γ' τοῦ ἄρθρου 33 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπομισθώσεων.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐπὶ ὑπομισθώσεως τοῦ ὅλου μισθίου, εἴτε συνολικῶς γενομένης εἴτε διὰ τμηματικῶν ὑπομισθώσεων, προστατεύεται ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ οἱ ὑπομισθωταί. Ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα ἢ τὰ ὑπομισθώματα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐν συνόλῳ κατώτερα τοῦ ἀρχικοῦ μισθώματος μετὰ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἐνοικιοστασίων ἐπιβληθεισῶν αὐξήσεων, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐπιβαλλομένων, περιέρχονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτήν. Ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ οἱ ὑπομισθωταὶ ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς προσκληθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, νὰ συνάψουν, ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως, νέαν σύμβασιν μισθώσεως μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ.

2. Ἡ μερικὴ ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ὁλική, ἐὰν ἡ μία ἢ αἱ πλείονες ὑπομισθώσεις περιλαμβάνωσι τοὐλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ὑπομισθωτῶν ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα καὶ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ οἱ ὑπομισθωταί.

3. Ἐὰν ἐγένοντο παραιτέρω διαδοχικαὶ ὑπομισθώσεις ὑπὸ τῶν ὑπομισθωτῶν, ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει τὸ μέγι-

στον τῶν ὑπομισθωμάτων καὶ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος, ἐὰν δὲ τὰ ὑπομισθώματα σὺν τῷ τετάρτῳ ὦσι κατώτερα τοῦ ὅλου μισθώματος, ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς εἰς συμπλήρωσιν τῆς διαφορᾶς. Ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου.

4. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ ἄρθρου τούτου τό τε μίσθωμα καὶ τὰ ὑπομισθώματα λογίζονται μετὰ τῶν νομίμων αὐξήσεων.

Ἄρθρον 22.

1. Ἐπὶ πάσης ἄλλης μερικῆς ὑπομισθώσεως κατοικίας λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτὴς παρὰ τοῦ μισθωτοῦ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ηὐξημένου ὑπομισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτής.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε, ὡς καὶ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου, οἱαδήποτε μεταξὺ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ μεταγενεστέρα συμφωνία δὲν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν.

2. Λυομένης δικαστικῶς τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ ὑπομισθωτὴς ἀπέκτησεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὡς καὶ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δικαιώματα, ἡ ὑπομίσθωσις διατηρεῖται, ἡ δὲ κατὰ τοῦ μισθωτοῦ ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται κατ' αὐτοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως.

3. Ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ ὑπομισθωτὴς νὰ καταβάλλῃ ἐφεξῆς τὸ μίσθωμα ὅλου τοῦ μισθίου νομίμως ηὐξημένον, ἐφ' ὅσον ὁ κατεχόμενος ὑπ' αὐτοῦ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰς ἄλλον ἐκμίσθωσιν τοῦ κενωθέντος ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἀρχικοῦ μισθωτοῦ.

Μισθώσεις μετ' ἐπίπλων κλπ.

Ἄρθρον 24.

1. Ὁλικαὶ μισθώσεις ἢ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν μετ' ἐπίπλων ὑπάγονται ἐπίσης εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 19 τοῦ παρόντος παράτασιν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἐν ἄρθρῳ 19 ἀναφερομένων διατάξεων, αἱ δὲ αὐξήσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐνιαίου μισθώματος.

2. Ἐπὶ τῆς ὁλικῆς μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως, ὡς καὶ τῆς θεωρουμένης ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παράγρ. 2, ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔπιπλα αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ πρόεδρος ὁρίζει τὸ ποσὸν καθ' ὃ δέον νὰ μειωθῇ τὸ μίσθωμα.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐπὶ μερικῆς μετ' ἐπίπλων ὑπομισθώσεως καὶ παροχῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ὑπομισθωτήν, ὁ ἐκμισθωτὴς σὺν τῷ μισθώματι λαμβάνει καὶ τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ὑπομισθώματος.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπὶ τῆς μερικῆς ὑπομισθώσεως, τῆς θεωρουμένης ὡς ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παράγρ. 2, ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπομισθώματος, ὁ δὲ ὑπομισθωτής, ὁ παρέχων τὰ ἔπιπλα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, τὸ ἕτερον ἥμισυ.

Μισθώσεις καταστημάτων.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πληρωτέον μίσθωμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατεινομένων μισθώσεων καταστημάτων, ὁποιεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὗται, ἀποτελεῖ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος μισθωτικὴ ἀξία τοῦ μισθίου κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον 1914, πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 16.

2. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ καταστήματα, ὧν ἡ κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴ ἀξία ἦτο τὸ πολὺ 150 δραχμῶν, ἐφ' ὧν ὁ συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς 13. Ὁ ἐκμισθωτὴς ἀποδεικνύων ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παρούσης παραγράφου ὅτι ὁ μισθωτὴς ἀσκεῖ τὴν ἐν τῷ μισθίῳ ἐπιχείρησιν διὰ κεφαλαίου ὑπερβαίνοντος τὰς 300.000 δραχμῶν, δύναται ν' ἀξιώσῃ τὴν καταβολὴν τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐξήσεως.

3. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξευρισκόμενον ποσόν, οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον.

4. Ἡ μεταξὺ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλομένου καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονιζομένου μισθώματος διαφορὰ κατανέμεται εἰς ἓξ ἴσας δόσεις καταβαλλομένας κατὰ τετραμηνίαν, τῆς πρώτης τετραμηνίας ἀρχομένης ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927.

5. Ἐπὶ τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπὶ τῶν κατὰ κοινὴν ἀντίληψιν μεγάλων καταστημάτων, τῶν ἐχόντων κεφάλαιον τοὐλάχιστον 3.000.000 δραχμῶν, καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἐκτὸς διατιμήσεως κέντρων διασκεδάσεως, ὁ συντελεστής, ἐφ' ὃν πολλαπλασιάζεται ἡ μισθωτικὴ ἀξία, δύναται νὰ ἀνέλθῃ καὶ μέχρι τοῦ 25 κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, τὸ δ' οὕτω κανονιζόμενον μίσθωμα καταβάλλεται ὁλόκληρον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927.

Ἄρθρον 27.

Παύει ἡ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου χορηγουμένη παράτασις τῆς μισθώσεως καταστήματος, ἐὰν ὁ μισθωτής, φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἀπέκτησεν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἴδιον ἀκίνητον εἰς τὸ ὁποῖον μετέφερεν ἤδη ἢ δύναται ἀζημίως νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐπιχείρησιν ἣν ἀσκεῖ ἢ ἤσκει ἐν τῷ μισθίῳ. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ διαλυθείσης τῆς ἑταιρείας, ὡς πρὸς τοὺς συνεχίζοντας τὴν ἐπιχείρησιν κληρονόμους τοῦ προσώπου ἢ μέλη τῆς διαλυθείσης ἑταιρείας.

Ἄρθρον 28.

1. Ἐπὶ μισθώσεως καταστήματος, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος παράτασις ἰσχύει, ὑπὲρ τοῦ συζύγου καὶ τῶν κατιόντων αὐτοῦ μόνον ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεχίζουσι τὸ ἐπάγγελμα, τὴν τέχνην, ἢ τὴν ἐπιχείρησιν ἐν γένει, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος.

2. Ἐπὶ διαλύσεως ἐμπορικῆς ἑταιρείας ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις τῆς μισθώσεως ἰσχύει ὑπὲρ τοῦ συνεταίρου, τοῦ προσληφθέντος ἓν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς διαλύσεως καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, συνεχίζοντος δὲ τὸ ἐμπόριον ἢ ἐν γένει τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἑταιρείας. Ἐπὶ πλειόνων τοιούτων προτιμᾶται κατὰ σειράν, α') ὁ ἰδιοκτήτης ἑταῖρος, β') ὁ ἀρχικὸς μισθωτὴς ἑταῖρος, γ') ὁ ἔχων τὴν μείζονα ἑταιρικὴν μερίδα καὶ ἐπὶ ἴσων μεριδῶν ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος, λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὸ σύνολον τῶν ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει πραγματικῶν περιστατικῶν. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἑταιρείας θανάτῳ τινὸς τῶν ἑταίρων, εἰς τὰ ἄνω δικαιώματα αὐτοῦ ὑπεισέρχονται οἱ κατιόντες αὐτοῦ, ἐὰν ὑπάρχωσι καὶ ἐνήλικες ἄρρενες τοιοῦτοι καὶ ἐφ' ὅσον συνεχίζουσι τὸ ἐμπόριον ἢ ἐν γένει τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἑταιρείας.

3. Ἐπὶ βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων μεταπρεπομένων εἰς ἀνωνύμους ἑταιρείας ἐχούσας ἀντικείμενον τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν παρατείνεται ἡ μίσθωσις ὑπὲρ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος κατεβλητέου ηὐξημένου μισθώματος καὶ ἐπὶ πλέον 20 ο/ο ἐπὶ τοῦ ηὐξημένου τούτου μισθώματος. Τὸ ἥμισυ τῆς προσθέτου ταύτης αὐξήσεως τῶν 20 ο/ο καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου, ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως.

Ἄρθρον 29.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύει ἡ τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασία ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ὑπομισθωτοῦ ὑπεκμισθωθὲν μέρος τοῦ μισθίου καταστήματος, ὁ δὲ ἀρχικὸς μισθωτὴς καὶ ἕκαστος ὑπομισθωτὴς καταστήματος, δικαιοῦται, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος, νὰ παραμένῃ ἐν μόνῳ τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένῳ καὶ χρησιμοποιουμένῳ χώρῳ τοῦ μισθίου. Ὁ τε ἀρχικὸς μισθωτὴς καὶ οἱ ὑπομισθωταὶ ὀφείλουσιν ἐντὸς δύο μηνῶν, προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ κοινοποιήσεως, νὰ συνάψωσιν, ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως, νέαν σύμβασιν μισθώσεως, διὰ τὸ ὑφ' ἑκάστου κατεχόμενον μέρος τοῦ μισθίου, παρέχοντες τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις, μίσθωμα δὲ κανονιζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ ὑφ' ἑκάστου κατεχομένου μέρους τοῦ μισθίου.

2. Ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως ὁ μισθωτὴς ἀνήγειρεν ἐν τῷ μισθίῳ χώρῳ κτίσματα, ἅτινα δὲν περιέρχονται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, χρησιμοποιοῦνται δὲ ταῦτα νῦν ὑπὸ ὑπομισθωτοῦ, ὁ ἀνεψιρας τὰ κτίσματα δὲν δύναται αὐτοβούλως ν' ἀναλάβῃ τὰ ὑλικὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀλλὰ δικαιοῦται κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα νὰ λαμβάνῃ τὸ ἓν τρίτον τοῦ μισθώματος τοῦ καταβαλλομένου τῷ ἀρχικῷ ἐκμισθωτῇ ὑπὸ τοῦ χρησιμοποιοῦντος αὐτὰ ὑπομισθώτου. Τὸ ἓν τρίτον τοῦτο, ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν καταβλητέου μισθώματος, καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ὡς ἄνω δικαιούμενον.

Ἄρθρον 30.

1. Τὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου, οἰκοτροφεῖα καὶ τὰ μίσθια ἐν γένει τὰ ἐκμισθωθέντα πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν δωματίων διὰ κατοικίαν, ἐφ' ὅσον ὁ τοιοῦτος προορισμὸς τοῦ μισθίου συνεφωνήθη ἐν τῷ μισθωτηρίῳ εἴτε ἐνεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἐγένετο δὲ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀπ' ἀρχῆς τῆς μισθώσεως ἐξακολουθητικῶς τοιαύτη χρησιμοποίησις τοῦ μισθίου καὶ ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἡ ἄσκησις τοιούτου ἐπαγγέλματος, θεωροῦνται ὡς πρὸς τὰς αὐξήσεις καταστήματα.

2. Οἱ ἐν τοιούτοις καταστήμασι παραμένοντες ἓν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς πρὸς τὸ παρ' αὐτῶν κατεχόμενον δωμάτιον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα συμφωνία, μισθωταὶ μηνιαίας μισθώσεως κατοικίας, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἐπὶ τῶν ἐν παραγρ. 1 καταστημάτων δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 20—22 (ὑπομισθώσεις κατοικιῶν), 24—25 (ὑπομισθώσεις μετ' ἐπίπλων), 29 (παῦσις ὑπομισθώσεων καταστημάτων), καὶ 32 (πρόσθετοι καταβολαὶ) τοῦ παρόντος.

4. Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν ἔνθα ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον, πρακειμένου περὶ ξενοδοχείων ὕπνου, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1698, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. τῆς 11 Ἰουλίου 1923, περὶ ὀργανώσεως Ὑπηρεσίας ξένων καὶ ἐκθέσεων, ἐπιτροπή, ἧς μετέχει καὶ πρόσωπον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὁρίζει ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως: α') τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ μισθώματος, ὅπερ δικαιοῦνται ν' ἀξιώσωσιν οἱ διευθυνταὶ ἢ ἰδιοκτῆται ξενοδοχείων ὕπνου, οἰκοτροφείων ἢ παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν καθ' ἡμέραν ἢ κατ' ἄλλα χρονικὰ διαστήματα χρῆσιν δωματίων ἢ διαμερισμάτων, β') τὸ ὑποχρεωτικὸν ἢ μὴ τῆς λήψεως καὶ τροφῆς ὑπὲ τῶν ἐνοίκων.

Περὶ μὴπω ληξασῶν μισθώσεων.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν ἢ καταστημάτων, συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1922 καὶ μήπω ληξασῶν, τὸ μίσθωμα αὐξάνεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927 μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 12, 13 καὶ 26 τοῦ παρόντος μείον 20 ο/ο ἐπὶ τῆς ἐπὶ πλέον τοῦ ἤδη καταβαλλομένου μισθώματος αὐξήσεως.

2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων, ἐξαιρέσει τῶν ξενοδοχείων ὕπνου, ὁ ἐκμισθωτὴς λαμβάνει σὺν τῷ ὡς ἄνω ἐπηυξημένῳ μισθώματι καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπομισθωμάτων, ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν ὅλων ἐπηυξημένων ὑπομισθωμάτων ὑπερβαίνῃ τὸ ἐπηυξημένον μίσθωμα. Τὸ ἥμισυ τῶν ὑπομισθωμάτων, ὅπερ λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτής, ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν τοῦ ὑπερβάλλοντος τὸ ἐπηυξημένον μίσθωμα.

3. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων αἱ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐξήσεις περιορίζονται ἐν γένει εἰς τὸ ἥμισυ αὐτῶν, ἐὰν κατὰ τὴν σύμβασιν ὁ μισθωτὴς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ἢ τῷ ἐπετράπη νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν τῷ μισθίῳ χώρῳ καὶ ὠκοδόμησεν ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ, εἴτε τὰ οἰκοδομηθέντα παραμένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως, εἴτε μή.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ συμμετοχῆς τοῦ ἐκμισθωτοῦ εἰς τὰ ὑπομισθώματα διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν παραγρ. 3 μισθώσεων ἡ προθεσμία αὐτῶν παρατείνεται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸ 1/4 τοῦ ἀρχικοῦ, μὴ ὑπερβαῖνον ὅμως τὴν διετίαν, τοῦ μισθωτοῦ ὑποχρεουμένου νὰ καταβάλλῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρατάσεως ταύτης τὸ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως καταβαλλόμενον μίσθωμα.

5. Ἐπὶ πασῶν τῶν ἄνω περιπτώσεων ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται ὁποτεδήποτε νὰ λύσῃ τὴν σύμβασιν, εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν ἐκμισθωτὴν πρὸ ἑνὸς μηνός, καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄλλως ὑπόκειται εἰς ἔξωσιν.

6. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται προσέτι καὶ ἐπὶ μισθώσεων οἰκιῶν ἢ καταστημάτων συνομολογηθεισῶν ἀρχικῶς πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1922 καὶ ἀνανεωθεισῶν συνεπείᾳ ὑποχρεώσεως ἐπιβεβλημένης τῷ ἐκμισθωτῇ ἐκ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως καὶ ὧν δὲν ἔληξεν εἰσέτι ὁ χρόνος τῆς κατ' ἀνανέωσιν μισθώσεως.

7. Ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις μισθώσεων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελε συμπίπτει πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ αὐξήσεις τῶν ἄρθρων 12, 13 καὶ 26 τοῦ παρόντος, ἐξαιρέσει τῶν ἐν παραγρ. 4 ἀναφερομένων μισθώσεων.

Πρόσθετοι ὑποχρεώσεις μισθωτῶν καὶ ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1922 συνομολογηθεισῶν, μήπω δὲ ληξασῶν, ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ δημοτικοῦ ὕδατος, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2958 εἰδικοῦ τέλους ὁδοστρωμάτων, τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 40 τοῦ νόμου 2435 προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, τοῦ κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 13 (16) Ἰουλίου 1926 (ἐκδοθέντος δυνάμει Νομοθ. Διατάγματος τῆς 11)14 Ὀκτωβρίου 1925) προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ περιχώρων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ὑποχρέωσις ἐκκενώσεως τῶν βόθρων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν μισθωτὴν καὶ τοὺς ὑπομισθωτάς.

2. Επί πλειόνων ὀρόφων αἱ δαπάναι αὗται μερίζονται μεταξὺ τῶν μισθωτῶν καὶ ὑπομισθωτῶν ἀναλόγως τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένου μισθώματος, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν βαρύνοντος τὸ ταμεῖον ἐνοικιοστασίου μέρους αὐτοῦ, συμμετεχόντος καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐὰν κατοικῇ καὶ οὗτος ἐν τῷ μισθίῳ οἰκήματι, κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦ μεγαλύτερον καταβάλλοντος μίσθωμα μισθωτοῦ. Ὁ μερισμὸς τῶν δαπανῶν μεταξὺ οἰκούντων ἐν τῷ αὐτῷ ὀρόφῳ γίνεται ἐπίσης κατ' ἀναλογίαν τοῦ μισθώματος.

3. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τινὸς τῶν μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν νὰ καταβάλῃ τινὰ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους βαρυνουσῶν αὐτὸν δαπανῶν, ἢ ἐν ἀμφισβητήσει τοῦ καταβλητέου ποσοῦ, ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος, τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου.

4. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπως ἐκτελέσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευάς, αἵτινες κατὰ νόμον, συνήθειαν ἢ τὴν σύμβασιν μισθώσεως βαρύνουσιν αὐτόν, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται, ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, νὰ προβῇ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἐπισκευῶν, συμψηφίζων τὴν δαπάνην εἰς τὰς προσεχεῖς δόσεις τοῦ μισθώματος. Ἐν τῇ ἀδείᾳ ὁρίζεται καὶ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ μίσθωμα τῶν τεσσάρων μηνῶν.

5. Ἐπὶ καταστημάτων ἐν γένει ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τῷ ἐκμισθωτῇ πᾶν ἐπὶ πλέον ποσὸν ἀσφαλίστρων κατὰ πυρός, ὅπερ ἠθελεν ἀναγκασθῇ νὰ καταβάλλῃ οὗτος λόγῳ ἐκθέσεως τοῦ ἀκινήτου εἰς μείζονας κινδύνους συνεπείᾳ πράξεων τοῦ μισθωτοῦ παρὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως.

Ἰδιοκατοίκησις.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις ὑπὸ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς: α') Ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ ἀπέκτησε τὸ ἀκίνητον πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926, β') ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ κατοικῇ μονίμως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς αἰτήσεως περὶ ἰδιοκατοικήσεως, ἐν ξενοδοχείῳ ἢ ἐν οἰκίᾳ μὴ ἀνηκούσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς οἰκείους μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντας, γ') ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν μισθωτὴν ὁλόκληρον ἣν κατέχει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μίσθιον οἰκίαν, ἐὰν ἀποδέχηται ταύτην ὁ μισθωτής, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις ἔχῃ συνομολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων. Τὴν οἰκίαν ταύτην δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ὑπεκμισθώσῃ πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτήν, ὑπεισερχόμενος εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐὰν δὲν κατέχῃ οἰκίαν, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφορὰν τοιαύτης, ἐκτὸς ἐὰν, κατέχων τοιαύτην τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1926, κατέλιπεν αὐτὴν πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρούσης παραγράφου αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὸ Παλαιὸν καὶ Νέον Φάληρον, ἡ Καλλιθέα, τὸ Χαλάνδριον, τὸ Ἀμαρούσιον, τὸ Ἡράκλειον, ἡ Νέα Ἰωνία, ἡ Ριζόπολις, τὸ Ψυχικὸν καὶ ἡ Κηφισιὰ θεωροῦνται ὡς μία πόλις.

2. Ἐπὶ ἰδιοκτήτου ἔχοντος πλείονας κατοικίας τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται ἐφ' ἅπαξ ὡς πρὸς μίαν ἐκ τούτων, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπαναλήψεως ἐφ' ὅσον ἡ γενομένη ἄσκησις ἐπέτυχεν ὡς πρὸς τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν εἴτε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἴτε μετ' αὐτήν. Ἡ τοιαύτη ἄσκησις γίνεται πρῶτον διὰ τὴν κατοικίαν, ἐν ᾗ δὲν κατοικεῖ πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 16 ἀναφερομένων. Μὴ ἐπαρκοῦντος ὅμως, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ἑνὸς διαμερίσματος διὰ τὴν ἐνοίκησιν τοῦ ἰδιοκτήτου τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται συγχρόνως καὶ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς διαμερίσματα τῆς αὐτῆς οἰκίας κατεχόμενα ὑπὸ διαφόρων μισθωτῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τυχὸν κατεχομένη μίσθιος οἰκία προσφέρεται εἰς τὸν μισθωτὴν περὶ οὗ ἤθελεν ἀποφασίσῃ ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐὰν ὦσιν οἰκεῖοι αὐτοῦ καὶ συνώκουν μετ' αὐτοῦ τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τούτου.

4. Ὁ ἰδιοκτήτης ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξώσῃ τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτὴν ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 36 δὲν δύναται νὰ ἐξωσθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ αὐτοῦ λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως.

5. Παύει ἐφεξῆς ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προϊσχυσάντων ἐνοικιοστασίων ὑποχρέωσις τοῦ ἰδιοκατοικήσαντος ἰδιοκτήτου πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τοῦ μισθώματος τῆς προσενεχθείσης οἰκίας εἰς τὸν πρώην μισθωτὴν αὐτοῦ, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ μισθωτοῦ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 36 παράγρ. 1 ἐδ. β' τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 34.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ἄνευ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραγρ. 1 στοιχ. β' περιορισμοῦ, τῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μονίμου κατοικίας ἐν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς αἰτήσεως περὶ ἰδιοκατοικήσεως, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης εἶνε· 1) ἀνάπηρος πολέμου, τῆς ἰδιότητός του ταύτης ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῷ δικαιώματος συντάξεως ὡς ἀναπήρου ἢ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ εἰς μόνιμον διαθεσιμότητα ἢ τιμητικὴν ἀποστρατείαν, 2) ἀξιωματικός, δημόσιος ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἢ πολιτικὸς ἢ στρατιωτικὸς συνταξιοῦχος, χῆραι, ἀνήλικα ὀρφανὰ αὐτῶν, 3) σύζυγος ἢ ἀνιὼν ἢ κατιὼν ἢ οἰκεῖος, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος, τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἐφ' ὅσον συνοικεῖ μετὰ τούτων.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται διὰ κατάστημα (μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δημοσίων γραφείων) ἢ οἰκοτροφεῖον (pension) κλπ., ἢ διὰ μικτὴν χρῆσιν, ὡς κατοικία ἅμα καὶ κατάστημα, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ οἰκοδομικὴ αὐτοῦ διασκευὴ εἶνε κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος τοιαύτη ὥστε νὰ δύναται τοῦτο νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἄνευ μεταρρυθμίσεως διὰ κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν τὸ μίσθιον χρησιμοποιῆται ὡς ἐκπαιδευτήριον μετὰ ἢ ἄνευ οἰκοτροφων.

2. Ἀπόφασις περὶ ἐξώσεως στηριζομένη εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1927.

Ἄρθρον 36.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀργεῖ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

α') Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ τις τῶν συνοικούντων ἔσχεν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1922 καὶ ἐντεῦθεν διαθέσιμον οἰκίαν ἢ ὄροφον κατάλληλον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ἵνα ἰδιοκατοικήσῃ, ἀλλ' εἴτε ἐξεμίσθωσε τοὺς χώρους τούτους, εἴτε ἐπώλησε τὸ ἀκίνητον. Τοῦ περιορισμοῦ τούτου ἐξαιροῦνται 1) ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπάρξεως τοῦ διαθεσίμου πρὸς οἴκησιν χώρου διέμενεν ἕνεκεν ὑπηρεσίας μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς ἄλλην πόλιν, 2) ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης εἶνε συνταξιοῦχος ἔχων μίαν μόνην οἰκίαν, ὁ δὲ μισθωτὴς δὲν ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 16 παρ. 5 προσώπων.

β') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς καθ' οὗ ζητεῖται ἡ ἰδιοκατοίκησις εἶνε ἄπορος ἢ πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν τῇ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 16 ἀναφερομένων.

γ') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶνε ἰατρὸς πολιτικὸς ἢ στρατιωτικός, ἀσκῶν τὸ ἐπάγγελμά του καὶ ὑποβαλλόμενος εἰς τέλος ἐπιτη-

εύματος. Επίσης εάν είνε διαιτήτρια έχων το γραφείον αυτού ν τῷ μισθίῳ.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδ. β' καὶ γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χωρεῖ ἰδιοκατοίκησις, ἐὰν προσφέρηται τῷ μισθωτῇ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκατοικήσοντος οἴκημα ἐπαρκές, ἀνάλογον καὶ καταλληλον διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ἄνευ δὲ εὐδεμιᾶς αὐξήσεως μισθώματος ὡς πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν ἐδ. β' προσώπων.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὅ τε ἰδιοκτήτης καὶ ὁ μισθωτὴς ἤ τις τῶν οἰκείων αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὰς αὐτὰς κατηγορίας, ἐσται καὶ ὑπὸ διάφορον ἰδιότητα, τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου ὑπερισχύει.

4. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγρ. 3, ἐφ' ὅσον ὁ ἐξωθούμενος ἐκ τῶν προσώπων τοῦ ἐδ. β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἤθελε καταβάλλει μείζον μίσθωμα διὰ τὴν κατεχομένην καὶ προσφερομένην ὑπὸ τοῦ ἰδιοκατοικήσοντος οἰκίαν, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου μισθώματος καταβάλλεται προσθέτως ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 37.

1. Ἰδιοκτήτης κατοικῶν ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ἀκινήτῳ ἢ ἐν ὀρόφῳ ἢ διαμερίσματι ἰδίας αὐτοῦ οἰκίας, δύναται νὰ μετοικήσῃ εἰς ἕτερον αὐτοῦ ἀκίνητον ἢ εἰς ἕτερον ὄροφον ἢ διαμέρισμα ἐκμεμισθωμένον, ἐὰν αἱ οἰκογενειακαί, ἀτομικαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ συνθῆκαι αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰς τοῦ μισθωτοῦ δικαιολογοῦσι τὴν τοιαύτην ἐναλλαγὴν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ὅστις ἅμα κανονίζει τὸ ποσὸν τοῦ μισθώματος.

2. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ὁ μισθωτὴς τελῶσιν ὑπὸ τοιαύτας ὁμοίας συνθήκας, ἡ αἴτησις τοῦ ἰδιοκτήτου γίνεται δεκτή.

3. Ἐπὶ τῆς ἐναλλαγῆς ὀρόφων ἢ διαμερισμάτων τῆς αὐτῆς οἰκίας δὲν ἰσχύουσιν αἱ περὶ ἀργίας τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως διατάξεις τῆς παρ. 1 στοιχ. β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

4. Τὸ ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαίωμα πρὸς ἐναλλαγὴν ὀρόφων ἀργεῖ, ὁσάκις ὁ ἰδιοκτήτης κατοικῶν πρότερον ἐν ἑτέρᾳ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἐξεμίσθωσε ταύτην καὶ κατέλαβε διαμέρισμα ἄλλης οἰκίας του, ἐφ' ἧς ἀξιοῖ ἤδη ἐναλλαγὴν ὀρόφου.

Ἄρθρον 38.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 33, 34, 35 καὶ 37 τοῦ παρόντος ὁ θέλων νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς δικαιώματα, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν μισθωτὴν περὶ τούτου διὰ δηλώσεως, μνημονευούσης πάντας τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὅρους καὶ κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὁ δὲ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως νὰ δηλώσῃ διὰ κοινοποιήσεως τὴν ἀποδοχὴν ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποδοχῆς του. Ἐν περιπτώσει δὲ σιωπῆς ἢ μὴ ἀποδοχῆς, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν σχετικὴν αἴτησίν του ἐντὸς ἑτέρου μηνὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

2. Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὁ πρόεδρος κανονίζει τὰς προθεσμίας τῆς ἐκκενώσεως καὶ πάσας τὰς λοιπὰς λεπτομερείας κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 39.

1. Ἰδιοκτήτης ἀσκήσας τὸ ἐκ τῶν προηγουμένων ἄρθρων δικαίωμα καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἐξεκενώθη τὸ μίσθιον μὴ χρησιμοποιήσας αὐτὸ συνεχῶς, πλὴν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, δι' ὃν λόγον ἠξίωσεν, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ ἐξωσθέντι μισθωτῇ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΧΗ' νόμου καὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως.

2. Δικαιοῦται ἐπίσης ὁ μισθωτὴς νὰ ζητήσῃ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτοῦ ἐν τῷ μισθίῳ, ὁπότε οὐδεμίαν λαμβάνει ἀποζημίωσιν, πλὴν τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεώς του ἐκ τοῦ μισθίου καὶ τῆς εἰς αὐτὸ ἐπανεγκαταστάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπόφασις ἐντελεῖται κατὰ τοῦ τρίτου μισθωτοῦ ἢ παντὸς ὁπωσδήποτε εὑρισκομένου ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ μισθίου.

Ἀνοικοδόμησις.

Ἄρθρον 40.

1. Ἐπὶ μισθώσεων παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ κατεδάφισις καὶ ἀνοικοδόμησις τοῦ μισθίου, αἰρομένης τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀπὸ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τῶν ὑπομισθωτῶν, ἐὰν πρόκηται νὰ ἀνεγερθῇ νέα οἰκοδομή, ἔχουσα χωρητικότητα κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον μείζονα τῆς παλαιᾶς.

2. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης μεταρρύθμισις τοῦ μισθίου, ἐὰν πρόκηται τοῦτο νὰ ἐπαυξηθῇ ὑπὸ ἀναλόγους πρὸς τοὺς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὅρους. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης προσθήκη ὀρόφου.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἰσχύει ἡ προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐφ' ὅσον ἡ φύσις καὶ ἡ ἔκτασις τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐπιβάλλουσιν ἀπαραιτήτως τὴν ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου.

3. Τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἀσκεπῶν χώρων, εἴτε ὑπάρχουν ἐν αὐτοῖς κτίσματα ἢ οἰκοδομήματα εἴτε μή.

Ἄρθρον 41.

1. Ὁ θέλων νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δικαιώματα ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν μισθωτὴν περὶ τούτου διὰ προσκλήσεως κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὁ δὲ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως νὰ δηλώσῃ διὰ κοινοποιήσεως τὴν ἀποδοχὴν ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβάλλεται ἡ ἐκκένωσις, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καταθέσεως τῆς συμφωνηθείσης τυχὸν ἀποζημιώσεως, ἣν δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ οὗτος ἅμα τῇ ἐγκαταλείψει τοῦ μισθίου.

2. Καθ' ἃς περιπτώσεις αἱ σκοπούμεναι μεταρρυθμίσεις τοῦ μισθίου δὲν ἐπιβάλλουν τὴν ἐκκένωσιν αὐτοῦ, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ παραμένῃ ἐν αὐτῷ, ὀφείλων ν' ἀνέχηται τὰς οἰκοδομικὰς κλπ. ἐργασίας, ἄνευ δικαιώματος μειώσεως τοῦ μισθώματος οὔτε ἀποζημιώσεως.

3. Ἐν περιπτώσει σιωπῆς ἢ μὴ ἀποδοχῆς ὁ ἰδιοκτήτης ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν αἴτησίν του πρὸς τὸν πρόεδρον κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

4. Διὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς αἰτήσεως δέον ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον τῶν ἐκτελεστέων οἰκοδομῶν ἢ μεταρρυθμίσεων καὶ προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης συντεταγμένον ὑπ' ἀνεγνωρισμένου μηχανικοῦ.

5. Ὁ πρόεδρος, ἐγκρίνων τὴν αἴτησιν, πρέπει νὰ καθορίσῃ ἐν τῇ ἀποφάσει του καὶ τὰ ἑξῆς: α') χρόνον ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, β') χρόνον περατώσεως αὐτῶν διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καθ' ἣν ὁ μισθωτὴς θέλει παραμείνει ἐν τῷ μισθίῳ κατὰ τὸ στάδιον τῶν ἐργασιῶν, γ') τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας εἰς τὸν μισθωτὴν ἀποζημιώσεως.

6. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ὁρίζεται ἴση πρὸς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονιζόμενον μίσθωμα ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν. Προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν ἐργοστασίων ἐν γένει ἡ ἀποζημίωσις δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι τοῦ πενταπλασίου τοῦ ἐτησίου μισθώματος.

7. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης εἶνε ἀνώνυμος ἑταιρεία ἔχουσα κεφάλαιον τοὐλάχιστον 20.000.000 δραχμῶν, ἡ ἀποζημίωσις αὕτη

ὁρίζεται ἴση πρὸς τὸ μίσθωμα τριῶν τοὐλάχιστον ἐτῶν, δυναμένη ν' ἀνέλθῃ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, καὶ μέχρι τοῦ εἰκοσαπλασίου τοῦ ἐτησίου ηὐξημένου μισθώματος. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου τούτου ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία, ἡ θέλουσα ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνοικοδομήσεως ἢ τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ προσθηκῶν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου διὰ δηλώσεως, κοινοποιουμένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τὸν μισθωτὴν καὶ τοὺς ὑπομισθωτὰς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς τῆς δηλώσεως ὑπ' αὐτῶν νὰ εἰσαγάγῃ τὴν σχετικὴν ἀγωγὴν κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ κανονιζομένην διαδικασίαν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς δηλώσεως.

Ἄρθρον 42.

1. Ἰδιοκτήτης ἐπιτυχὼν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐνοικιοστασίων ἢ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ κατεδαφίσει καὶ ἀνοικοδομήσει ἢ ἐπὶ προσθήκῃ ὀρόφου ἢ ἄλλῃ μεταρρυθμίσει καὶ μὴ ἐνεργήσας, πλὴν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, τὰς ἀναγκαίας ἐργασίας ἐντὸς τῶν τασσομένων διὰ τῆς ἀποφάσεως προθεσμιῶν διά τε τὴν κατεδάφισιν τοῦ μισθίου καὶ τὴν περαίωσιν ἐν γένει τῶν ἔργων, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ μισθωτῇ πρόσθετον ἀποζημίωσιν μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τῆς καταβλητέας αὐτῷ ἀποζημιώσεως, ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΧΗ' νόμου καὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλαττομένης καὶ πάσης ἑτέρας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρου 43.

Ὡς πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπολαύουσι πάντων τῶν ἐκ τῶν ἄνω ἄρθρων δικαιωμάτων, τοῦ μερισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων κανονιζομένου ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Παρακράτησις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 44.

1. Ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1927 πᾶς μισθωτὴς κατοικίας ἢ καταστήματος, ἐπί τε ληξασῶν καὶ μήπω ληξασῶν συμβατικῶς μισθώσεων καὶ τῶν ἐπὶ νεοδμήτων οἰκοδομῶν, οὗ τὸ μίσθωμα, συμβατικὸν ἢ κανονιζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀνέρχεται εἰς χιλίας τοὐλάχιστον δραχμάς, ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ 3 ο/ο ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ μισθώματος διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927 μέχρι λήξεως τοῦ ἐνοικιοστασίου χρονικὸν διάστημα καὶ καταβάλλῃ τοῦτο εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

Ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοστοῦ τούτου γίνεται κατὰ τὰς ἑξῆς δόσεις καὶ προθεσμίας:

α') Μέχρι τέλους Μαΐου 1927 διὰ τὸ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1927 διάστημα.

β') Μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1928 διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1928 μέχρι τέλους Αὐγούστου 1928 διάστημα.

γ') Μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1928 διὰ τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1928 μέχρι τέλους Αὐγούστου 1929 διάστημα.

δ') Μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1929 διὰ τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1929 μέχρι τέλους Αὐγούστου 1930 διάστημα.

2. Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνομολογηθησομένων μισθώσεων ἡ ὡς ἄνω καταβολὴ τῆς πρώτης δόσεως γίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως, ἐφαρμοζομένων διὰ τὰς λοιπὰς δόσεις τῶν ἄνω προθεσμιῶν.

3. Καθ' ἃς περιπτώσεις τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταβλητέον μίσθωμα κατ' Ἀπρίλιον μὲν 1927 εἶνε κατώτερον τῶν χιλίων δραχμῶν, ἀνέρχεται δὲ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ μεταγενεστέρας δόσεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 26 αὐξήσεων, ἡ κατὰ τὰ ἄνω παρακράτησις καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου καταβολὴ τοῦ ποσοστοῦ 3 ο/ο ἄρχεται ἀπὸ τοῦ μηνὸς καθ' ὃν τὸ μίσθωμα ἀνέρχεται εἰς χιλίας τοὐλάχιστον δραχμάς.

4. Τὸ κατὰ τὰ ἄνω ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ μισθώματος ποσοστὸν δὲν θεωρεῖται ἀποτελοῦν μέρος τῆς προσόδου τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὴν ἐπιβολὴν φόρου καθαρᾶς προσόδου.

5. Οἱ ἄνω μισθωταὶ ὑποβάλλουσι πρὸς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῆς παρ. 1 δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ καταβάλλουσιν ἅμα τὰ ὀφειλόμενα ποσοστά, ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς. Ἐν τῇ δηλώσει ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ μισθωτοῦ καὶ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ συμβατικοῦ ἢ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν κανονιζομένου μισθώματος, διακρινόμενον κατὰ τὰς κλιμακηδὸν γινομένας αὐξήσεις, κατὰ τὰ ἄρθρα 13 παρ. 3 καὶ 26 παρ. 4. Ὁ Ταμίας ἐγγράφει τὴν δήλωσιν ὑπ' αὔξ. ἀριθμὸν ἐν ἐπὶ τούτῳ τηρουμένῳ βιβλίῳ, οὗ ὁ τύπος ὁρίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐγγραφῆς σημειοῦται ἐπί τε τῆς δηλώσεως καὶ τοῦ γραμματίου παραλαβῆς. Αἱ δηλώσεις ταξινομοῦνται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν ἐπωνύμων τῶν δηλωσάντων.

6. Μισθωτὴς παραλιπὼν τὴν δήλωσιν καὶ καταβολὴν ἢ ἀνακριβῆ δηλώσας ὑπόκειται εἰς ἔξωσιν. Τὴν σχετικὴν ἀγωγὴν δύναται νὰ ἐγείρῃ καὶ τὸ Δημόσιον.

7. Τὰ ἄνω ποσοστὰ τῶν αὐξήσεων δύνανται ἐν καθυστερήσει νὰ εἰσπράττωσιν οἱ ἁρμόδιοι δημόσιοι ταμίαι κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

8. Ἐν ἀμφισβητήσει μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν πληρωτέου μισθώματος, τὸ κατὰ τὸ ἄνω εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου καταβλητέον ποσοστὸν 3 ο/ο, ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀξιουμένου ποσοῦ μισθώματος, ἐν περιπτώσει δὲ μειώσεως τούτου διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, τὸ περιπλέον καταβληθὲν συμψηφίζεται εἰς τὰς μελλούσας δόσεις.

Ἄρθρον 45.

1. Οἱ μισθωταὶ οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβάλλοντες εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου τὸ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐνοικιοστάσια παρακράτημα ἐκ τοῦ μισθώματος διὰ τὸν μέχρι τέλους Αὐγούστου 1927 χρόνον δικαιοῦνται, ὅπως τὸ μέρος τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον μέχρι τέλους Αὐγούστου 1927, συμψηφίσωσιν εἰς τὸ κατὰ τὸ παρὸν καταβλητέον παρακράτημα.

2. Οἱ μισθωταὶ οἱ μήπω καταβάλλοντες εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου τὸ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐνοικιοστάσια παρακράτημα ὀφείλουσι, ἐφ' ὅσον παρεκράτησαν τοῦτο ἐκ τοῦ μισθώματος, νὰ καταβάλωσιν αὐτὸ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὰ προϊσχύσαντα ἐνοικιοστάσια, διὰ μόνον τὸν μέχρι τέλους Μαρτίου 1927 χρόνον.

Ἄρθρον 46.

Ἐπὶ μισθώσεων ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς φιλανθρωπικά, θρησκευτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα δὲν γίνεται παρακράτησις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου.

Δικονομικαὶ διατάξεις.

Ἁρμοδιότης καὶ διαδικασία.

Ἄρθρον 47.

1. Πᾶσα διαφορά, ἐφ' ὅσον εἰδικῶς δὲν ὁρίζεται ἄλλως, μεταξὺ οἱωνδήποτε προσώπων, στρεφομένη περὶ τὴν ἐφαρμογὴν

καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἢ τῶν προηγουμένων ἐνοικιοστασίων, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει διένεξις μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτεῦ ὡς πρὸς τὰ ἑκατέρωθεν δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου.

2. Διαδικασία ἀκολουθεῖται ἐν γένει ἡ τοῦ νόμου ΒΧΗ' περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 19)21 Μαρτίου 1923 καὶ τοῦ νόμου 3239 τῆς 8)10 Δεκεμβρίου 1924 καὶ τοῦ παρόντος.

3. Ἡ σύνθεσις τοῦ ἐφετείου ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ νόμου ΒΧΗ' δικῶν γίνεται διὰ τριῶν ἐφετῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19 Μαρτίου 1923, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3239 τοῦ 1924 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΧΗ' περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν», τιθεμένη προθεσμία συζητήσεως μέχρι 15 ἡμερῶν δὲν ἰσχύει διὰ τὸ ἐφετεῖον, ὡς πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ τοῦ νόμου ΒΧΗ' δίκας, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δὲν διατάσσεται ἔξωσις.

5. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ὁρίσῃ ἐν τῇ ἀποφάσει του καὶ τὰ ἑκάστοτε ἐνδεικνυόμενα νόμιμα μέτρα καὶ ἀπαγγείλῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων χρηματικὴν ποινὴν μέχρις 100.000 δραχμῶν.

6. Προκειμένου περὶ ἐξώσεως λόγῳ καθυστερήσεως ἢ ἀθετήσεως ὅρου τῆς συμβάσεως κατὰ τὰ ἐδ. 11 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος, διατηρεῖται ἡ λόγῳ ποσοῦ ἁρμοδιότης τοῦ εἰρηνοδίκου, ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΒΧΗ' νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 3239 τῆς 8)10 Δεκεμβρίου 1924.

7. Ἀποφάσεις ἐκδιδόμεναι ἐπὶ διενέξεων μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ ὡς πρὸς τὰ ἑκατέρωθεν δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἐκ τοῦ παρόντος καὶ μὴ ἀποφαινόμεναι ἐπὶ ἐξώσεως ἐκ τοῦ μισθίου, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως.

Ἄρθρον 48.

1. Ἐπὶ ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεως λόγῳ καθυστερήσεως ἢ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ μισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 καταβολῶν ἡ ἐνώπιον τοῦ προέδρου, εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δικαστηρίου καταβολὴ τούτων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὁριζομένων δικαστικῶν ἐξόδων ἐπάγεται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, τὴν κατάργησιν τῆς δίκης.

2. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ χορηγήσῃ ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς περὶ ἐξώσεως ἀποφάσεως, ἀλλ' οὐδέποτε αἱ ἀναστολαὶ αὗται δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν ἐν συνόλῳ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἐκκρεμεῖς δίκαι καὶ ἐκδεδομέναι ἀποφάσεις.

Ἄρθρον 49.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα μήπω περατωθεῖσα περὶ ἐξώσεως δίκη καὶ πᾶσα προεκδεδομένη καὶ μήπω ἐκτελεσθεῖσα περὶ ἐξώσεως ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον ὁ λόγος δι' ὃν ζητεῖται ἐν τῇ δίκῃ ἢ ἀπηγγέλθη ἐν τῇ ἀποφάσει ἡ ἔξωσις δὲν ἀναγνωρίζεται καὶ κατὰ τὸ παρὸν ὡς λόγος ἐξώσεως.

2. Αἱ λοιπαὶ ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Αἱ ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατὰ τελεσιδίκων ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται αὗται εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατάργησιν, κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων διαταγμάτων, μετ' ἀναίρεσιν δὲ ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Ἐκδεδομέναι ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεως, ἐρειδόμεναι εἰς κατεδάφισιν λόγῳ ἀνοικοδομήσεως, ἐκτελοῦνται ἐπίσης ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1927, διατελοῦσιν ὅμως ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 40—43 τοῦ παρόντος.

4. Ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεως στηριζόμεναι εἰς καθυστέρησιν μισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 καταβολῶν καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύν αὐτῶν, ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταβάλῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἅπαντα τὰ μέχρι 1 Ἀπριλίου 1927 ὀφειλόμενα μισθώματα, ποσοστὰ αὐτῶν καὶ λοιπὰς καταβολάς, ὡς καὶ τὰς τυχὸν γενομένας ἐν γένει δικαστικὰς δαπάνας, ἐλευθέρως ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀπὸ δὲ 1 Ἀπριλίου 1927 καὶ ἐφεξῆς τὰ κατὰ τὸ παρὸν ὀφειλόμενα.

Μισθώσεις Δημοσίου.

Ἄρθρον 50.

1. Τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῶν ἤδη ὑφισταμένων μισθώσεων ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους, δικαιοῦται νὰ διατηρήσῃ ταύτας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τοῦ μισθώματος αὐξανομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ πλέον 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐπηυξημένου μισθώματος.

2. Ἐπὶ μισθώσεων παλαιῶν καὶ νέων οἰκοδομῶν πρὸς τὸ Δημόσιον συναφθεισῶν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1922, αἱ ἐπισκευαὶ τῶν ἐκ συνήθους ἢ κακῆς χρήσεως φθορῶν βαρύνουσι τὸ Δημόσιον, ὅπερ δύναται διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ Γεν. Διοικητοῦ νὰ ἐπιχειρήσῃ ταύτας μετὰ προηγουμένην περὶ τούτου ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς περιφερείας, καθοριζούσης τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν. Εἰς ἃ μέρη δὲν ἐδρεύει πρωτοδικεῖον καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπισκευῶν μέχρι τρισχιλίων δραχμῶν, ἀντὶ τοῦ προέδρου μετέχει τῆς ἐπιτροπῆς ὁ εἰρηνοδίκης, προεδρεύων αὐτῆς, ἀντὶ δὲ τῶν λοιπῶν μελῶν ἄλλοι προϊστάμενοι τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἀρχῶν, (σχολάρχης, ἀστυνομικὸς σταθμάρχης, προϊστάμενος τοῦ ταχ. τηλ. γραφείου κλπ.) ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

3. Πρὸς μίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ ἐπίταξις ἢ ὁπωσδήποτε κατάληψις ἀστικοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης οἱασδήποτε κρατικῆς ὑπηρεσίας, ἐξαιρουμένης τῆς πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων ἐπιτάξεως ἢ καταλήψεως. Τὸ μίσθωμα ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἐπὶ πασῶν τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γενομένων ἐπιτάξεων ἢ καταλήψεων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου οἱωνδήποτε ἀστικῶν κτημάτων, ἡ ἐπίταξις ἢ ἡ κατάληψις λύει τὴν τυχὸν προϋπάρχουσαν ἔστω καὶ μὴ λήξασαν ἢ καὶ δυνάμει τοῦ ἐνοικιοστασίου παραταθεῖσαν μίσθωσιν καὶ ὁριστικῶς ἀναιρεῖται ἐφεξῆς πᾶς ἐνοχικὸς δεσμὸς μεταξὺ μισθωτοῦ καὶ ἐκμισθωτοῦ, ὅστις θεωρεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς ἀπ' εὐθείας ἐκμισθωτὴς τοῦ Δημοσίου.

Εἰδικαί τιναι διατάξεις διὰ τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἄρθρον 51.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δὲν ἰσχύουσι προκειμένου περὶ κατεδαφίσεως κτιρίων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων κατασκευῶν τῆς καείσης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη κατεδάφισις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ ἐφαρ-

μογῆς νέου σχεδίου τῆς πόλεως καὶ ἀνοικοδομήσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως διατάξεων πρὸς διάνοιξιν τῶν νέων ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ πρὸς ἀνέγερσιν νέων ἢ ἐπισκευήν, συμπλήρωσιν καὶ διαρρύθμισιν παλαιῶν κτιρίων.

2. Ἐπὶ τῶν μισθώσεων κτιρίων χρησιμοποιησίμων τῆς κειμένης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης παραχωρηθέντων συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 2633, ὧν ἡ διαρρύθμισις, ἐπισκευὴ καὶ συμπλήρωσις πρὸς προσαρμογὴν εἰς τὸ νέον σχέδιον δὲν ἀπαιτεῖ τὴν πλήρη τούτων ἐκκένωσιν ὑπὸ τῶν μισθωτῶν ἢ οὐδόλως ἀπαιτεῖ ταύτην, ὁ καθορισμὸς τοῦ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927 ὀφειλομένου μισθώματος γίνεται ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ προέδρου.

3. Ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως ἂν ἀπαιτῆται ἢ μὴ ἐκκένωσις τοῦ κτιρίου καὶ μέχρι ποίου βαθμοῦ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐπεκτείνονται ἐπὶ τῶν μισθώσεων, περὶ ὧν προβλέπουσιν οἱ νόμοι 823 καὶ 1354 περὶ τῆς ἀποτεφρωθείσης ζώνης Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ πᾶς συμπληρωματικὸς ἢ προστατευτικὸς τούτων νόμος, ὧν οἱ ὁρισμοὶ παραμένουσιν ἀθικτοι.

5. Μὴ θιγομένων τῶν ὁρισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου 4, πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παντὸς εἴδους οἰκοδομῶν τῆς κειμένης ζώνης Θεσσαλονίκης, τῶν ἀνεγερθεισῶν καὶ περατωθεισῶν μέχρι τῆς 12 Φεβρουαρίου 1925. Τὸ μίσθωμα ὅμως ἐπὶ τούτων κανονίζεται οὐχὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 13 § 1 καὶ 26 § 1, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τῇ βάσει τῶν συγχρόνων μισθωμάτων ἀναλόγων ἀκινήτων, μεῖον 20 ο/ο μὲν ἐπὶ ληξασῶν μισθώσεων, 30 ο/ο δὲ ἐπὶ μήπω ληξασῶν τοιούτων.

6. Δὲν χωρεῖ ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος παράτασις οὐδ' ἄλλος τις ἐκ τούτου περιορισμὸς ἐπὶ τῶν μισθωτῶν τοῦ παραχωρηθέντος εἰς τὸν Σύνδεσμον τῆς Χριστιαν. Ἀδελφότητος τῶν Νέων δημοσίου οἰκοπέδου διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1923 Διατάγματος τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1923 Ν. Διατάγματος, τοῦ κειμένου παρὰ τὴν Λεωφόρον Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν Δ' Ἔσπραι, καὶ περιγραφομένου ἐν τῷ σχετικῷ παραχωρητηρίῳ. Ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης τῶν Νέων δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὴν ἔξωσιν τῶν μισθωτῶν, ὑποχρεουμένη εἰς ἀποζημίωσιν ὁριστέαν ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ εἶνε μείζων τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ηὐξημένου μισθώματος δύο ἐτῶν.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 52.

Καθ' ἃς περιπτώσεις θεσπίζονται διὰ τοῦ παρόντος ἐξαιρετικαὶ διατάξεις ὑπὲρ δημοσίων ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν, ἀναπήρων πολέμου, συνταξιούχων ἢ ἀπόρων, ἐφαρμόζονται αὗται καὶ ὅταν ἐν τῇ συμβάσει τῆς μισθώσεως δὲν εἶνε αὐτοὶ οὗτοι συμβαλλόμενοι εἴτε ὡς ἰδιοκτῆται εἴτε ὡς μισθωταί, ἀλλὰ σύζυγος ἢ ἀνιόντες ἢ κατιόντες ἢ ἀδελφοὶ αὐτῶν, συνοικοῦντες μετ' αὐτῶν ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 53.

1. Ὁσάκις τὸ ἐν τῇ συμβάσει μίσθωμα ἔχει συνομολογηθῇ εἰς ἀλλοδαπὸν ὑγιὲς νόμισμα, οὐδεμία παρέχεται αὔξησις ἐκ τῶν ὁρισμῶν τῶν προηγουμένων Διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, ὡς καὶ τοῦ παρόντος.

2. Ἀποφάσεις μειοῦσαι τὸ συμπεφωνημένον μίσθωμα ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1923 παύουσιν ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

3. Πᾶσα παντὸς εἴδους ἑταιρεία, ὡς καὶ πᾶς ἰδιώτης, ἐπὶ τῇ αἰτήσει παντὸς ἐκμισθωτοῦ, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτὸν πιστοποιητικὰ περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς χρηματικῶν καταθέσεων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων, ἢ περὶ τῶν πρὸς φύλαξιν ἢ ὑπὸ ἐνέχυρον τίτλων αὐτῶν, ὡς καὶ περὶ τῶν εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα ὀφειλομένων ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ποσῶν, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως παρὰ τῇ ἑταιρείᾳ ἰδιαιτέρων κιβωτιδίων ἐπ' ὀνόματι τῶν εἰρημένων προσώπων, ἐφ' ὅσον τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα εἶνε χρήσιμα τῷ ἐκμισθωτῇ πρὸς ἀμφισβήτησιν τῆς ἀπορίας τοῦ μισθωτοῦ, ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ὁμολογουμένως πλουσίου.

4. Εἰς τὴν παροχὴν τῶν ἄνω πιστοποιητικῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑποχρεοῦται ἐπίσης πᾶσα δημοσία ἀρχὴ καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιμελητήρια, οἱ δὲ οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ εἰς παροχὴν πιστοποιητικῶν περὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτοὺς δηλώσεων τῶν παντὸς εἴδους προσόδων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων.

Ἄρθρον 54.

1. Αἱ περὶ μισθώσεως διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος, παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 55.

Ἐπὶ πάσης ἐκ τοῦ παρόντος Διατάγματος πηγαζούσης δίκης ἡ δικηγορικὴ ἀμοιβὴ δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ μικροτέρα τῆς κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 5 Μαΐου 1926 «περὶ δικηγόρων» ὁριζομένης.

Ἄρθρον 56.

1. Συνιστᾶται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικήσεως τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τμήματος τῆς Ἐκκαθαρίσεως, διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν δηλώσεων ἀπορίας τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ τοῖς προαστείοις αὐτῶν ἀπόρων μισθωτῶν.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἀσκοῦσι τμηματάρχαι τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ὁρίζονται δύο ἢ πλείονες ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Διὰ τὰς περιπτώσεις κωλύματος ἑνὸς ἢ πλειόνων μελῶν διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωταὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου καλούμενοι κατὰ τὴν ἐν τῇ πράξει τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν σειράν.

3. Ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε· α') ἡ ἐκκαλάρισις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ πληρωτέου ἑκάστῳ ἰδιοκτήτῃ ποσοῦ ἐπὶ τῶν μὴ ἐκδικασθεισῶν ὁριστικῶς ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐνοικιοστάσια ἁρμοδίων ἐπιτροπῶν δηλώσεων μισθωτῶν περὶ ἀπορίας, β') ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ κατακλητέου ἑκάστῳ ἰδιοκτήτῃ ποσοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ πρότερον ἰσχύοντα ἁρμοδίων ἐπιτροπῶν, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν ἔχει καθορισθῇ τὸ πληρωτέον ποσὸν ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τῶν ἐπιτροπῶν, γ') ἡ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων ἰδιοκτητῶν ἔκδοσις ἐνταλμάτων πληρωμῆς εἰς βάρος τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἀποφάσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος δηλώσεων τῶν μισθωτῶν

καὶ αἰτήσεων τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν κατὰ τὴν § 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν προέδρων πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ παραλαμβάνουσα παρὰ τῶν προέδρων πρωτοδικῶν τὰς ἐν παραγρ. 3 δηλώσεις καὶ ἀποφάσεις, ὡς καὶ τὰς σχετικὰς δικογραφίας, κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων, δύναται δὲ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει παντὸς εἴδους ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

5. Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ποσοῦ ἑκάστου ἐκδιδομένου ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου ἐντάλματος, ποσοστὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Τὰ τῆς διανομῆς τοῦ ποσοστοῦ τούτου κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

6. Διὰ Π. Διατάγματος καθορισθήσονται ὁ κανονισμὸς τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ τηρητέα ὑπ' αὐτῆς βιβλία, τὰ τῶν τηρητέων εἰς τὰ ταμεῖα λογαριασμῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωμὰς τῶν δικαιούχων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πᾶσαι ἐν γένει λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

7. Εἰς τὰς ἕδρας τῶν λοιπῶν νομῶν τοῦ Κράτους συνιστᾶται ἐπιτροπὴ τριμελὴς ἐξ ἑνὸς πρωτοδίκου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἑνὸς γραμματέως ἢ εἰσηγητοῦ τῆς νομαρχίας, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἥτις ἐκτελεῖ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 ἔργα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς δι' ὅλας τὰς πόλεις ἢ κωμοπόλεις τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ ἔνθα ἴσχυσεν ἢ θέλει ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον, βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Κωλυομένου τοῦ πρωτοδίκου προσλαμβάνεται ἕτερος τοιοῦτος, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου, κωλυομένου δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

Τὰ ἐν παραγρ. 5 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ἄρθρον 57.

Ἐπιστημονικὰ σωματεῖα, νομίμως ἀναγνωρισμένα, ἐξωσθέντα ἐξ οὗ κατεῖχον μισθίου οἰκήματος, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως, δικαιοῦνται νὰ ἐγκαταστάθωσιν εἰς ἰδιόκτητον αὐτῶν οἴκημα, μὴ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ μισθωτάς.

Ἀπόφασις περὶ ἐξώσεως στηριζομένη εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1927, οἱ δὲ ὡς ἄνω μισθωταὶ ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927 ἕως 31 Αὐγούστου 1927 μισθώματος, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 58.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927.

2. Τὸ παρὸν ἐφαρμόζεται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Καλλιθέᾳ, Παλαιῷ καὶ Νέῳ Φαλήρῳ, Ἁγίῳ Ἰωάννῃ Ρέντῃ, Μοσχάτῳ, Νέᾳ Ἰωνίᾳ, Ριζοπόλει, Ἡρακλείῳ, Ἀμαρουσίῳ, Κηφισσίᾳ, Χαλανδρίῳ καὶ Ψυχικῷ, ἔτι δὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Βόλῳ, καὶ Πάτραις, δύναται δὲ διὰ Διατάγματος νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἢ καὶ τροποποιούμενον, καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

3. Εἰς ἃ μέρη ἐφαρμόζεται τὸ παρὸν παύει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἡ ἰσχὺς πάσης ἰσχυούσης μέχρι ταύτης διατάξεως ἀφορώσης τὸ ἐνοικιοστάσιον. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 17 (18) Φεβρουαρίου 1927 Διάταγμα «περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων μουσουλμάνων μὴ ἀνταλλαξίμων.

Ὡς πρὸς τὰς μισθώσεις ἀστικῶν ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλαγέντας μουσουλμάνους, ἐξακολουθοῦσιν ἐφαρμοζόμεναι αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰσχύουσαι εἰδικαὶ διατάξεις.

4. Εἰς ἃ μέρη δὲν ἐφαρμόζεται τὸ παρόν, ἡ ἰσχὺς τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐφαρμοζομένων διατάξεων ἐνοικιοστασίου παύει τῇ 31 Αὐγούστου 1927.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Ἀγγελόπουλος

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.